

666

A Jelenések könyve talán legtitokzatosabb kijelentése a 13. fejezet 8. versében szerepel: „Itt van a helye a bölcsességnek! Akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az. Az ő száma pedig hatszázhatvanhat.” Sokan gondolták úgy és gondolják ma is, hogy van elég értelmük, vagy inkább fantáziájuk, hogy megfejtsék a fenevad „kódját”. Egyesek vonalkódról beszélnek, mások a római pápáról (amely be is illeszkedik az EU-s elgondolásokba), de ezek a magyarázatok nagyon gyenge talajon állnak, és csak szenzáció keltésnek jók.

Az egyház- és teológiatörténet is alkotott néhány elméletet. A megoldás kulcsa, ami a rejtélyt

feloldaná, korán elveszett bizonyíték erre, hogy már Iréneus (125 -202) Lyon püspöke is keresi a megfejtését.

Az értelmezésnél két irányba indulhatunk el a szimbólikus és a gematrikus (szám betű-érték átszámítás) jelentések felé.

A szimbólikus elméleteket elfogadók között vannak, akik kijelentik, hogy az igeversben nincs semmi titok. A vers önmagát magyarázza, vagyis a 666 jelentése nem más, mint ember. Ezen magyarázat szerint a görög szöveget valahogy így kellene fordítanunk: „…számítsa ki a fenevad számát, a szám ugyanis ember, és az ő száma hatszázhatvanhat.” Ezek szerint a Fenevad egy ember, ellentétben Istennel; egy ember, aki mégis istenné szeretné tenni magát. Ha így van, a szakasz írónikus hangvételű.

Egy másik értelmezés szerint a 6-os a befejezetlen teremtés száma. Az emberé, amely nem igényli a hetedik napot, az isteni rendet, így önmagát helyezi az élet értelmévé, magyarázatává. Mindez háromszor pedig csupán ennek fokozása, a Fenevad annak az eszmének a képviselője, vezetője, amely Isten nékül, vele szemben, törvényeit elvetve próbál boldogulni a világban. Nem hiába köti össze a Fenevad uralmát János Babilonnal, utalva az 1Móz 11-ben leírt történetre.

Kevésbé elvont, filozófikus a szám gematrikus értelmezése. A görög, a héber és latin nyelvben is a betüknek szám értéke van. (ismerjük pl: V=5, X=10…) Ezek szerint ha valaki rejtett üzenetet szeretett volna elmondani, akkor élt ezzel a csellel, vagyis az elrejteni kívánt nevet számmal helyettesítette. Pompei falán találtak például egy érdekes feliratot, amely így hangzik: „Szeretem, akinek neve 545”. Talán a hős szerelmes titkolni akarta, azért nem írta ki a leány vagy fiú nevét.

A legáltalánosabb megfejtései a 666-nak Néró császárhoz fűződnek, aki kegyetelen keresztény üldözésével vált híressé. Ő végeztette ki Pál és Péter apostolokat is. Néró nevének héber átírása szerint a betük értéke pontosan kiadja a 666-ot. Érdekesség, hogy örményül az antikrisztus nevét „Néren”-nek mondják, valószínű a hírhedt császárra utalva.

A probléma csupán az, hogy Néró a Jelenések írásakor már halott volt. Viszont az épp uralkodó Nérónál még kegyetlenebb császár Domicianusról azt mondták kortársai: „Neroni simillimus” vagyis Néróhoz a leghasonlatosabb. (halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult(?) Jel 13,3)

Domicianus nevét támasztja alá néhány jelentős kézirat, amely szerint a Fenevad száma nem is 666, hanem 616. (ez az szám minden eddigi fejtegetésünket keresztül húzza) Domicianus neve ugyanis hivatalos feliratokon ezzel a számmal szerepelt: DCXVI (!).

Ennyi talán elég ahhoz, hogy belássuk a név megfejtése meglehetősen bizonytalan és nem is beszéltünk azokról a kísérletekről, amik Attilához, Mohammedhez, Loyolai Szent Ignáchoz, Lutherhez, XIV. Lajoshoz, Napóleonhoz vagy Hitlerhez kötötték a szám magyarázatát.

Felvetődhet a kérdés, ha Néró vagy Domitianus volt a fenevad, akik már meghaltak, akkor a

próféciák már beteljesedtek, és nem is kell tartanunk attól, hogy eljön egyszer az Antikrisztus? Vannak teológusok, akiknek ez a véleménye, én viszont úgy hiszem, hogy Néró és Domitianus csak előképei voltak a történelem végén megjelenő hitető Fenevadnak, ahogy Jézus előképei is megvoltak az Ószövetségben (pl: Dávid, Melkisedek).

Jézust eljövetelekor kevesen ismerték fel, de nem a spekulációk, próféciákból való számítgatások segítettek a hívőknek, hogy felismerjék Jézus a Krisztus, hanem a hit. Nem test és vér fedte fel előttük, hanem a mennyei Atya. (Mt 16,17) Ugyanígy gondolom csakis a hit segíthet bennünket abban, ha egyszer megjelenik az Antikrisztus akkor felismerjük őt, s ne dőljünk be az ő hazugságainak.

Ezt a harcot viszont már most is meg kell vívnunk, hiszen az antikrisztus már a világban van (1Jn 2,18). Ha most nem tudunk stabilak lenni hitünkben, akkor hogyan gondoljuk azt, ha megjelenik a végidők fenevadja, akkor majd ellene tudunk állni?

Merényi Zoltán